Lieta Nr. 1110**108**14

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Cēsīs, 2014. gada 11. augustā

Cēsu rajona tiesa

tiesnese A. Bērziņa

rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Rīgas pašvaldības ceļu policijas pārvaldes 2014. gada 27. maija lēmumu.

Aprakstošā daļa

2013. gada 4. maijā Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes vecākais inspektors Kaspars Ķikuts, sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu –paziņojumu Nr. 510538855, /pers. A/ pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – LAPK) 149.^{10} ceturtās daļas 3. punkta pārkāpumu piemērojot naudas sodu EUR 30.

2014. gada 19. maijā /pers. A/ apstrīdēja pieņemto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā.

Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvalde 2014. gada 27. maijā lēmumu atstāja negrozītu un iesniegto sūdzību noraidīja.

2014.gada 27. jūnijā Cēsu rajona tiesā tika saņemta /pers. A/ sūdzība par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2014. gada 27. maijā atcelšanu, kurā lūgts atcelt lēmumu pilnībā.

Ar Cēsu rajona tiesas tiesneses 2014. gada 2. jūlija lēmumu sūdzība pieņemta un ierosināta tiesvedība administratīvā lietā, nosakot tās iztiesāšanu rakstveida procesā 2014. gada 31. jūlijā un noteica, ka pilns tiesas nolēmums būs pieejams no 2014. gada 11. augusta.

/pers. A/ (turpmāk tekstā arī–sūdzības iesniedzējs) norādījis, ka Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes vecākais inspektors Kaspars Ķikuts, sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr. 510538855 par to, ka 2014.gada 7.maijā, plkst. 11:49, Rīgā, Republikas laukumā 2, bija novietojis stāvēšanai automašīnu VW ar v/n /TL numurs/, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 128. punktu, par ko vērsies Rīgas pašvaldības policijā ar iesniegumu par uzliktā soda mīkstināšanu, bet tika pieņemts iesniedzējam nelabvēlīgs lēmums un soda mērs netika grozīts.

Iepriekš minēto administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr. 510538855 uzskata par pamatotu un par minēto faktu sniedz paskaidrojumu:

Patiešām 2014. gada 7.maijā, plkst. 11:49, Rīgā, Republikas laukumā 2, bija novietojis stāvēšanai automašīnu VW ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, jo tajā dienā bija atvedis savu sievu uz Linezera slimnīcu, bet pašam vajadzēja aizvest dokumentus iesniegšanai Lauksaimniecības ministrijā. Tā kā uz Rīgu nebrauc bieži, tad, iebraucot Republikas laukumā 2, nav atradis brīvu vietu stāvēšanai, un, apbraucot divas reizes apkārt kvartālam, stāvvietu nav atradis, bet ievērojis vietu, kur varētu novietot automašīnu, iepriekš pārliecinoties, ka netiks traucēta pārējo transportlīdzekļu kustība.

Iesniedzējs norāda, ka atzīst, ka ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, bet tas bija izdarīts neapzināti, jo uzskatījis, ka minēto stāvvietu neaizņems ilgu laiku un netiks traucēta citu transportlīdzekļu kustība.

Iesniedzējs norāda, ka atbildīgā institūcija izskatot viņa iesniegumu nav ņēmusi vērā LAPK 21. un 33. punktā noteikto, tas ir nav izvērtēti viņa vainu mīkstinoši apstākļi, vainas atzīšana un tas, ka pēdējā gada laikā nav saukts pie administratīvas atbildības, kā arī tas, ka iesniedzēja ģimenē aug piecas meitas.

Iesniedzējs lūdz – atcelt Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2014.gada 27.maija lēmumu Nr. 10/510538855/1230 un lūdz lietu izskatīt rakstveida procesā.

Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvalde (turpmāk tekstā arī – Iestāde) savā lēmumā norādījusi sekojošo:

1. 2014. gada 7. maijā tika nofiksēts, ka transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ ir novietots stāvēšanai pie Republikas laukuma 2. nama, Rīgā, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 128. punktu, par ko ir paredzēta atbildība Latvijas LAPK 149.^{10}panta ceturtajā daļā. Par pārkāpumu Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes vecākais inspektors K.Ķikuts sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu - paziņojumu Nr.510538855 (turpmāk tekstā - Protokols). Konstatētā pārkāpuma faktu

pierāda Protokols un pārkāpuma vietā un brīdī uzņemtās fotogrāfijas.

2. Izskatot lietu pēc būtības, saskaņā ar LAPK 286.panta otro daļu un ņemot vērā Pieteicēja iesniegumā minētos iebildumus, Lēmums ir atstājams negrozīts un Pieteicēja pieteikums ir noraidāms.

Ceļu satiksmes noteikumu 128.punkts nosaka, ka ,,Transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta ceļa labajā pusē iespējami vairāk pa labi uz nomales, bet, ja tās nav, -brauktuves malā vietās, kur ir iespējams piebraukt, nepārkāpjot šo noteikumu prasības. Ja brauktuves malā izveidoti šim nolūkam paredzēti paplašinājumi, transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta šajos paplašinājumos".

Kā izriet no Protokola un pārkāpuma vietā un brīdī uzņemtajām fotogrāfijām, transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ nestāvēja brauktuves malā, līdz ar ko, ir izdarīts Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums, par ko ir paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149[10].panta ceturtās daļas 3. punktā.

3. Par LAPK 149.[10]panta 4.daļas pārkāpumu ir paredzēts tikai viens soda veids un apmērs - trīsdesmit *euro.* Tas nozīmē to, ka konstatējot attiecīgo pārkāpumu, iestādei nav nepieciešams vērtēt lietas apstākļus, lai pamatotu konkrēta soda apmēra piemērošanu un pietiek tikai ar pārkāpuma konstatāciju. Tādējādi Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes darbiniekiem nav pienākums vērtēt piemērojamā soda apmēru un veidu, jo likums nosaka tikai vienu soda veidu un apmēru. Tādējādi, ņemot vērā LAPK nosacījumus, izvērtējot piemērojamā soda apmēra samērīgumu ar izdarītā pārkāpuma raksturu, netiek ņemti vērā atbildību mīkstinošie apstākļi, ka arī citi apstākļi, un tiek vērtēts tikai tas, ka ir izdarīts attiecīgs administratīvais pārkāpums, par ko ir paredzēts administratīvais sods trīsdesmit *euro* apmērā.

4. LAPK 32.panta otrā daļa nosaka, ka, uzliekot administratīvo sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Kā jau norādīts iepriekš, LAPK par konkrēto pārkāpumu paredz tikai vienu soda veidu un apmēru. Tādējādi, uzliekot administratīvo sodu, likums nepieļauj vērtēt tā apmēru, līdz ar ko šajā gadījumā nav piemērojama LAPK 32. panta otrā daļa.

Iestāde nolēmusi atstāt negrozītu pieņemto Lēmumu par administratīvā pārkāpuma protokola -paziņojuma Nr.510538855 piemērošanu.

Iestāde2014. gada 21. jūlija iesniegusi rakstveida paskaidrojumu, kurā norāda, ka /pers. A/ pārkāpums nevar tikt uzskatīts par maznozīmīgu, atsaukusies uz judikatūru.

Motīvu daļa

Saskaņā ar LAPK 289.[6] panta septīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;

2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;

3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;

4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;

5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;

6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;

7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Tiesa konkrētā lietā nekonstatē Latvijas APK 289.[12] panta pirmajā daļā norādītos pamatus, lai pēc savas iniciatīvas lemtu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu un lietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai.

LAPK 289.[13] panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvalde pareizi noteikusi, ka ir izdarīts LAPK 149.[10] ceturtās daļas 3. punktā paredzētais pārkāpums.

Saskaņā ar APK 289.[13] panta trešo daļu, tiesa pievienojas Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2014. gada 27. maija lēmuma pamatojumam un argumentācijai, papildus norādot sekojošo.

Saskaņā ar LAPK 22. pantu „Administratīvā soda mērķis" administratīvais sods ir atbildības līdzeklis, kas tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai tiesību pārkāpējs un citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Savukārt šī kodeksa 21. panta otrā daļa noteic, ja administratīvais pārkāpums var tikt atzīts par maznozīmīgu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

Augstākās Tiesas Administratīvo lietu departaments 2009.gada 12.februāra spriedumā Nr. SKA-15/2009 norādījis, ka administratīvais pārkāpums uzskatāms par maznozīmīgu, ja ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā pārkāpuma

raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus) administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu.

Ceļu satiksmes likuma 2. pantā noteikts, ka likuma mērķis ir: 1) noteikt ceļu satiksmes norises un ceļu satiksmes drošības organizatoriskos un tiesiskos pamatus Latvijā, lai aizsargātu cilvēku dzīvību un veselību, vidi, kā arī fiziskajām un juridiskajām personām piederošo mantu; 2) regulēt mehānisko transportlīdzekļu īpašuma, turējuma un lietošanas tiesību iegūšanu, kā arī transportlīdzekļu īpašnieku, turētāju un lietotāju atbildību.

Saskaņā ar LAPK 149.^{10} panta ceturtās daļas 3. punktu par apstāšanos nepietiekami tuvu brauktuves malai (tā, ka attālums no brauktuves malas līdz jebkuram brauktuves malai tuvāko transportlīdzekļa sānu elementam pārsniedz 0,5 metrus), ja ceļam nav nomales– uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit *euro* apmērā.

Citētā tiesību norma imperatīvi nosaka soda apmēru par izdarīto administratīvo pārkāpumu. Tas nozīmē, ka likumdevējs jau ir izdarījis lietderības apsvērumus un paredzējis, ka par šādu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu ir piemērojams konkrēts naudas soda apmērs. Līdz ar to ir atzīstams, ka lestāde pamatoti ir piemērojusi /pers. A/ naudas sodu EUR 30 apmērā.

Tiesa atzīst, ka Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieks A. Monahovs rūpīgi un izsvēri argumentējis administratīvā soda piemērošanas pamatu.

Tiesa nekonstatē, ka lestāde nebūtu pienācīgi noskaidrojusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, jo lēmums balstīts uz pierādījumiem, kas, izskatot sūdzību, ir pilnībā izvērtēti.

Tāpat tiesa nekonstatē procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu lēmuma atcelšanai un lietvedības izbeigšanai.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2014. gada 27. maija lēmums atstājams negrozīts, jo ir likumīgs un pamatots.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar LAPK 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13} pantu, 289.^{18} panta pirmo daļu tiesa

n o s p r i e d a:

Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvalde priekšnieka 2014. gada 27. maija lēmumu Nr. 10/510538855/1230 atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Cēsu rajona tiesā.

Tiesnese